

Expeditionaire macht

Ondanks de voortschrijdende reorganisaties gaan we door met het verleggen van onze grenzen.

Uiterste grenzen?

Ik weet het niet.

Wat ik wel denk te weten is dat we verdacht veel weg krijgen van een Expeditionaire Macht, zoals we die ten maximale uitzonden in tempo doeloe Nederlandsch-Indië. Is de Nederlandse krijgsmacht wel gereed voor deze manier van optreden die haar toekomst is? Sommige krijgsmachtdelen zijn hierin, wat mij betreft, boven elke twijfel verheven; denk aan onze mariniers, luchtmobiele infanteristen en commando's. Het zijn echter niet enkel de gevechtseenheden die een 'krijg ondernemen tegen een vijand in een min of meer verwijderde streek' (Van Dale). Een beetje expeditie heeft gevechts(verzorgings)steunseenheden nodig. Neem nu de zogenaamde .FOR missies volgens het ambitieniveau van de 'Parate KL 2007'. Alleen al voor FOR hebben we het voor crisisbeheersingsoperaties van langere duur toch echt over zo'n 1.300 militairen: eenheden ter grootte van een bataljon met ondersteuning uit de brigade.

“... vergeten wordt de Heer en Jan Soldaat veracht ...”

Anno 2005 spreken we primair over de NATO Response Force (NRF). NRF betekent direct reageren op spanningen. Reactie op de actie, zonder tijd te verliezen in politieke besluitvorming. Een goede zaak dus. Het is immers onnozel om, zoals in de tijd van de oplopende troebelen in Bosnië in de jaren '90, niets te doen omdat je zit te wachten op de reactie van een andere partij. Niet reageren is funest. Reageren is dus hoofdzaak; het bestaansrecht van de krijgsmacht wordt onder andere ont-

leend aan het feit dat zij snel, flexibel en tailor-made kan reageren om ter expeditie te gaan. Mocht er iemand op een knop drukken, dan wordt de NRF, of delen daarvan, ingezet. Waar? Ergens waar de nood hoog is of 'bittere strijd' ons wacht?

Daar moest ik aan denken toen ik 'Achteraf kakelen de kippen' van Mans Spoor-Dijkema, de weduwe van de generaal S.H. Spoor, open sloeg. Het opent namelijk met het rijm 'Wij wonden ons tot God en Jan Soldaat, als hoge nood en bittere strijd ons wacht. De nood voorbij, het land in vredesstaat, vergeten wordt de Heer en Jan Soldaat veracht.' De link met Expeditionaire Machten is dan gelegd.

Wordt het NRF-inzet in Oekraïne, Ivoorkust, Darfur (Soedan), Afghanistan (verkiezingen), ergens anders of een no-go? Wie het weet mag het zeggen. NRF-militair wil volgens mij niet zeggen dat je met de handen op de rug als een klodder mayonaise met slasausbenen toekijkt. Omdat de NRF het stokpaardje is waar de politiek in 2005 op rijdt, hoop ik dat we

dingen gaan doen voor de zaak waar de politiek ons voor nodig heeft. Dat betekent 10 tegen 1 een expeditie

tegen (de gevolgen van) oorlog en/of terrorisme waarbij wellicht de uiterste grenzen van ernstinzet van gevechts-, gevechtssteunen en gevechtsverzorgingssteunseenheden worden afgetast.

Waar de nood hoog is of 'bittere strijd' ons wacht?

Marcel van Hemert

Onderofficier van het Regiment Geneeskundige Troepen van het Dienstvak der Logistiek